

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XXII. Post Pentec.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

2. *At ille dixit: In lege quid scriptum est?*
 Ib Ad legē remittitur quæstionis locutio. Si tibi tandem vitæ æternæ est, quid facias in lege dei in consiliis, in regulis Religionis, & status tui reperies Quantum desiderium est vitæ, tantum debet esse & viæ tenendæ. Si aliam viam ambulas, quàm præcepta & regula ostendunt, quomodo dicam te cælum desiderare? Vide ergò ut accuratè regulas observes. Verum enim est: *Quicumque regulam secuti fuerint, pax super illos, Gal. 6.*

3 *Ille respondens dixit: Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua; & proximum tuum sicut te ipsum. Dixitque illi: rectè respondisti: hoc fac, & viues Ibid.* Approbat responsum Christus: ergò id agendum est, quod respondit Legis peritus Vide ergò titulos amandi; *Dominum: Deum tuum.* Vide modum: *ex toto corde: tota anima, &c. Hoc fac.* Facisne? nihil aliud est in corde tuo, quod ames? non vanitas placet? non tu ipse tibi? &c.

DOMIN. XXII. POST PENTEC.

Parabola descendens in Jericho.

1. **H**omo quidam descendebat ab Hierusalem in Jericho Luc. 10. In hoc homine miserum peccatoris statū intueri Descendit

scedit ab Hierusalem, seu divinorum gustu, in Iericho, seu instabilium voluptatem. Incidit in latrones, dæmones, & concupiscentias suas. Despoliant eum & donis supernaturalibus. Plagas imponunt, Intellectui cœcitate, voluntati horrorem boni. Semivivum relinquunt cum sola, & informi fide Expende hæc vulnera, fortassis aliquando tua: & si sapias ab Hierusalem, & divinorum tractatione non discede in Jericho, ad affectum terrenorum. Hinc enim omnium malorum origo.

1. Accidit autem, ut & Sacerdos descenderet eadem via: Similiter & Levita. Ibid. Vident semimortuum, & prætereunt. Transit Samaritanus In hoc Christum tui miserum concipe. Vidit te, & misericordia motus est. etiam dum inimicus esses. Appropians sua gratia; alligavit vulnera intellectus per lumina; voluntatis per desiderium boni infudit oleum veniæ: & vinum acre contritionis, & timoris: & imposuit te in jumentum gratiæ te portantis; & duxit in stabulum suarum ovium: & curam tui egit divina sua providentia Agnosce tuam miseriam, & Dei misericordiam, cui præsentem debes sanitatem.

2. Altera die protulit duos denarios Ibid. amoris & potestatis. Dedit eos stabulario, superiori tuo. Commédavit te illi. Curam il-

lius

ius habe, ut integra & constanti sanitate cō-
serveris. Quid diceres, si æger ille noluisse
admittere hospitis curam? non censeret re-
prehensione dignum? At tu ita agis, dum vel
huic, vel illi superiori subesse fugis, vel mo-
nentem non audis. Curam ille sibi deman-
datam exercet, tu non admittis.

F E R I A II.

Christus excipitur à Martha.

1. **I**ntravit Iesus in quoddam castellum, &
mulier quædam Martha nomine, excepit
illum in domum suam. Luc. 10. Sciebat illa
Christum Judæis exosum, & ad mortē qua-
ri; non timet tamen eum recipere, & affe-
ctum ostendere. Talis debet esse in Christum
affectus, qui nullo periculo frangatur. Sed
quàm facili metu tu recedis! Times, ubi non
erat, aut esse nō debebat timor. Ps. 13. Times
perdere gratiam hominis, & cur non Dei,
qui potest & corpus, & animam perdere in
Gehēnā? Matth. 10.

2. Et huic erat soror nomine Maria, qui
etiam sedens secus pedes Domini, audiebat
verbum illius Ibid At, ut ait Aug. Ierm. 27.
de verb. D. Quanto humilius sedebat, tantum
amplius capiebat. Vis doctrinam Domini?
Sede, in quiete spirituali; id pedes Domini per
humilitatem. Confluit enim aqua, ait idem,
ad humilitatis cōvallem. Audiebat: ad obe-
dientiam

dientiam promptam significandam. S. Ber. ser de assum. *Sedens audiebat ad obedientiam Præceptoris ad utrumlibet parata.* Ita ergo vacandum divinis, ut non minus promptus sis ad opera vitæ activæ.

3. *Martha autem satagebat circa frequens ministerium.* Ibid. Satagere, est *satis agere.* Satis agit, qui id agit, quod agendum est. Unum corpus sumus, multa membra. Singula suum agunt. Superior, oculus est: non satis agit, si agat, quod manus debet; si in singulorum officia inolet, quasi nihil agatur bene, nisi ab ipso. Linguæ sunt doctores, Concionatores: non satis agunt, si agunt quod capitis est, si superioritatem sibi arrogent. Quodcunque tu sis membrum, in quocunque officio, hoc age, quod agendum est, & satis agis.

F E R I A III.

Martha queritur de sorore, corripitur à Domino.

Qua (Martha) stetit, & ait: Domine, non est tibi cura, quòd soror mea reliquit me solam ministrare? Luc. 10. Queritur & de sorore, quòd non serviat; & de Domino, quòd non jubeat. Agit eorum personam, qui vitæ activæ intenti comparant se cum

cum aliis, qui cum proximo minus operantur, vel quia non possunt, vel quia non licet. Hinc murmura: cur non & iste id agat? Cur ego? Ut hoc evites, cogita: Domino sum curæ, quocumque occuper: sed & alter est illi curæ, etsi hoc non occupetur. Solus debes hoc agere; quid tum? Etiam Dominus solus torcular calcavit. Et quo tu es melior?

2. *Et respondens dixit illi Dominus: Martha, Martha sollicita es, & turbaris erga plurima.* Ibid. Servit Domino Martha, sed cum sollicitudine, & turbatione, ex qua etiam Dominum arguit. Id vero Domino placere non potest. Turbatus animus non dat considerationi locum. Unde effundit quaedam prætextu confidentiæ, quæ non sunt huius temporis, loci, aut personæ, aut non hoc modo dicenda. Sic ergo age, quidquid agis, ut nunquam turberis. Præmeditatio agendorum, aut dicendorum turbationem tollet.

3. *Porro unum est necessarium.* Ibid. Unum edulii genus pro corpore sustentando intelligunt S. Hier. & Greg. quasi dicat Dominus, supervacaneam esse curam plura parandi. Unum edulii genus pro anima, contemplationem dei interpretatur Cassianus coll. 1. c. 8. Cujus tibi pascendi potior cura est, corporis; an animæ? At certè animæ potior esse debet. Ita enim Dominus probat optimam

optimam partem à Maria electam. Vide ergo, quàm accurate spiritualia, tanquam pars optima, sint peragenda.

F E R I A IV.

Christus à Pharisæo invitatus hypocrisim reprehendit.

1. **R**ogavit eum quidam Pharisæus, ut pranderet apud se: & ingressus recubuit. Pharisæus autem cœpit intra se reputans dicere: quare non baptizatus esset ante prandium. Luc. II. Et quod tandem delictum est, quòd Christus accubiturus manus non laverit? Cur non excusat fama, quæ de Christo erat apud omnes? Superba sui ipsius æstimatio sinistrum de Christo iudicium ingessit. Qui bonus est, & humilis, omnia alterius acta in bonum interpretatur. Dic, quid tu agis? Nonne facilè iudicas? Nonne ex culice facis elephantem? Nonne ab externis non malis arguis internum malum? sed quis tibi revelavit, quæ soli deo patent?

2. Et ait Dominus ad illum: Vos Pharisæi, quod deforis est calicis, & catini mundatis; quod autem intus est vestrum, plenum est rapina, & iniquitate Ibid. Non damnat externam munditiem, dum moderata sit, sed majorem curam vult internæ haberi Cujus tibi potior cura est? conscientiæ, an cubiculi?

Ani-

Animæ, an vestis? Calceum, attendis, ne luto intamines; animæ verò quàm es incurius!

3. *Stulti, nonne qui fecit quod de foris est, etiam quod deintusest, fecit?* Ibid. Prævenit objectionem, quæ fieri poterat: externam munditiam in lege à Deo mandatam esse. At nō minor est Deo cura internorum. Non rejicit externos virtutum actus, humiliatiōnem, silentium ad injurias, &c. Sed vult ea ab interno prodire, aliàs sunt sine anima, & mortua opera. Non sis pictor, qui solam actionibus tuis apparētiam tribuas: sed adde insuper *de corde puro*, & *conscientia bona*, & *fide non ficta*, 1. Tim. 1.

F E R I A V.

Renuit Christus esse judex inter duos fratres dissidentes.

¶ **A** *It ei quidam de turba: Magister, dic fratri meo, ut dividat mecum hereditatem* Luc. 12. Satis probat affectum ad terrena, qui ob hæc legem charitatis infringit, & cum fratre dissidet. De hæreditate æterna cum Jesu agendum erat, quam venit nobis parare, & agit de terrena. Quod quis amat, etiam quando cum Deo agendum est, volvit Unde tuæ in orationibus evagationes? nisi quia, ubi affectus est, illuc rapit cogitationem. Tolle affectus pravos, tolles evagationes.

2. *Homo, quis me constituit Iudicem, aut
divisorem super vos? Ibid. Hier. in c. 13. Luc.
Non dignatur Christus iudex esse litium, &
arbiter facultatum. Quare? nonne opus
erat bonum, asserere cuique, quod suum est?
aut fratres reconciliare? Ad finem suum at-
tendit. Ideò ait idem Ambr. *Terrena decli-
nat, qui propter cœlestia descenderat. Dilce
alienis à tua vocatione negotiis te non im-
plicare. Qui se Deo addixit, illi se probare
debet, ideò enim se illi tradidit. Nemo mil-
tans Deo, implicet se negotiis secularibus. 2.
Tim. 2. Non tibi blandire titulo prudentiæ,
aut charitatis; nec prudentia, nec charitas est,
ut agas, quod non est tuæ vocationis.**

3. *Videte & cavete ab omni avaritia: quia
non in abundantia cuiusquam vita ejus est.
Ibid. Quam errat mundus! Beatum dicunt
populum, cui hæc sunt: Christus negat in ho-
rum abundantia esse vitam, aut felicitatem.
Felicior vita est, ubi animus inordinatis
affectibus liber est. Reliquisti semel omnia,
ut libet esses? vide ne, qui magna reliqui-
sti, nugulis affigas animum. Non inde affe-
ctum estimas pravum, quod ampla desideret,
aut amet; sed inde, quod te à Deo avertat.
Quid interest sive magno, sive par-
vo avoceris? imò insanius
est parvo.*

F E R I A VI

De Divite avaro.

I. **H**ominis cujusdam divitis & beres fructus ager attulit. Luc. 12. Vide in hoc homine miseras, quas adferunt divitiæ. Cogitabat intra se: quia non habebat amicum, cui confideret; dicens: quid faciam? ecce quam animo anxius! quia non habeo. Vox pauperis ista, quia avarus nūquam habet salutis. Quo congregem fructus meos. En sollicitudo congregandi, quod adhuc potest injuriis cœli destrui. Hoc faciam, destruam horrea mea. & majora faciam. Ecce instans labor ædificandi & destruendi. At quod pessimum est, nec unam cogitationem bonam sumpsit, vel deo gratias agendi, vel iis ad gloriam dei utendi. Quam felix tu, quem deus his malis eripuit! quas non debes deo tuo grates? Compatere iis, qui pari avaritia torquentur.

2. *Dicam anima mee* Ibid. Nota hic errores. Secum tanquam cum alio loquitur, quasi non sufficeret concupiscentiæ, quod unus esset. *Multa bona habes* Bona vocat, quæ nomen non merentur. *Vocat anima bona*, quæ ejus sunt perditio. *Posita in multis annos*: cum illa aut momento eripi possint, aut ipse illis. *Requiesce* Quietem suam in illis ponit, in quibus non est nisi labor, &

afflictio. *Comede, bibe, epulare* tanquam pecus eadem escas ponit animæ, quæ sunt corporis. Vide, quibus amoribus terrenorum amor hominem involvat! Ut merito iudicio dei *stultus* vocetur. *Stulte hac nocte,* &c. Hinc conclude, quanto magis accedis affectu ad terrena, tanto magis es stultus; tanto sapiens magis, quanto recedis.

3. *Dixit autem illi Deus: stulte hac nocte repetunt animam tuam à te* Ibid. Ecce momentum, quod claudit omnia. *Hac nocte,* ubi sunt anni plurimi, quos designabat? *Quæ autem parasti cuius erunt?* Non sumes tecum. Quod congregasti, cedit alteri. Nudus ergò tu remanebis, qui eorum, quæ animæ profint, nihil congregasti *Sic est, qui thesaurizat. & non est dives in Deum.* Alio tu igitur mentem converte, ut sis *dives in Deum* meritis, ac bonis operibus Vide ne compareas *pauper & miserabilis.* Apoc. c. 3.

S A B B A T H O.

Quomodo expectandus Dominus in supremam horam.

Sint lumbi vestri praecincti Luc. 12. & per continentiam castitatis, & per constrictionem appetituum, ne ad terrena defluant, Sic enim, ut talaris vestis, pedes animæ
Im-

Impediunt, quo minus viam cœli expedite
 gradientur. *Et lucerna ardent* bonæ do-
 ctrinæ, & sanctorum luminum, non tantum
 in intellectu, ut cognoscatis; sed etiam in
manibus vestris, ut opere exerceatis. *Et vos*
similes hominibus expectantibus Dominum
suum quasi jamjam pulsantem fores. *Dom-*
inus enim prope est. Vide, quid in te horum
 desideretur. Pendet anima per inordinatos
 affectus, quam sæpè luto terrenorū fœdas!
 Habes lucernam intellectus, sed non lucen-
 tem charitate. Habes lumina veritatum pra-
 cticarum, sed non in manibus, non operi-
 bus expressarum. Non expectas Dominum
 tuum, quia in tepore tuo dormis. Miser quid
 facies, si hoc momento cōpareat Dominus?

2. *Ut cum venerit, & pulsa verit, confestim*
aperiant ei. Ibid. Nota vigilantis servi est,
 qui ut pulsantem Dominum audiat, nullum
 tumultum patitur; qui aurem portæ inten-
 tam habet, & illico Domino aperit, qui om-
 nia parata habet, ut non tum primum debe-
 at aut lucernam accendere, aut necessaria
 parare. Estne ita anima tua constituta, con-
 scientia ordinata, domus interior meritis, &
 virtutibus instructa? si ita quidem, beatus es.
Beati enim servi illi, quos, cum venerit Do-
minus, invenit vigilantes. Si vero vixisti
 futurorum incurius, somno corporis op-
 pressus, nunc tādē evigila. Omne momen-
 tum

tum trahit periculum, & à momento pendet æternitas.

3. *Hoc autem scitote, quoniam si sciret Pater familias, quâ horâ fur veniret, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam.* Ibid. Fur observat horam, qua ipse non observatur. Si non omni hora vigilas, nulla satis vigilas; quia illam observat, qua tu non vigilas. *At dies Domini, ut fur veniet.* 2. Petr. 3. *Jacob. 5. Ecce Iudex ante januam assistit. Ergo & vos estote parati, quia qua hora non putatis, filius hominis veniet.* Non mirare, quod furis nomen assumat Deus: tui gratia id facit, ut cautum reddat. *Dedisti metuentibus te significationem, ut fugiant à facie arcus.* Ps. 59.

DOMIN. XXIII. POST PENTEC.

Parabola Ficulneæ infructuosæ.

1. **A**rborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua. & venit quærens fructum in illa, & non invenit. Luc. 13. Tu es arbor illa plantata in vinea Religiosi status, aut Ecclesiæ. A te quærit Dominus fructum conformem tuo statui. Ut enim arbor quævis fructum reddit *juxta genus suum*; ita Deus non alium à te fructum quærit, quam si sit juxta vocationem tuam. Quos ergò fructus protulisti hæctenus? quam paucos? plus foliorum, aut apparentiæ fuiti-

E e

t e